

kede, idet man faar mange Apparater derfra, og Telefonering derovre i Reglen anses for at være særlig billig. Forholdet der er noget afvigende fra andre Steder, idet man der har to Slags Telefoner, Statstelefoner og Privattelefoner. Vil man telefonere til alle dem, der have Telefon, maa man have begge Systemer, og det koster 150 Kr. aarlig foruden 50 Kr. straks, og hvis man ikke vil have begge Telefoner, maa man hver Gang, man vil fra sin Abonnentkreds over i en Abonnentkreds, der hører til et andet System, betale 10 Øre. Men i Stockholm har man ogsaa en Del Telefoner ligesom her, der koste 40 Kr. om Aaret, og saa betaler man 10 Øre for hver Samtale, dog saaledes, at de 400 første Samtaler ere gratis. Betalingen, som man i Sverige har, naar der telefoneres fra By til By, kan man ikke ganske sammenligne med Forholdene her hjemme, saasom Vejlængderne der ere meget større. Dette tjener til Oplysning af, hvorledes Forholdene ere i Sammenligning med Kjøbenhavn. Gaar man saa til mindre Byer og ser paa Regulativets Bestemmelser, kan det ikke fragaas, naar man ser aldeles objektivt paa Sagen, at det vistnok ikke er noget Sted saa billigt som her. Der er maaske enkelte Smaabyer i Norge, hvor det er billigere, men det lader jeg staa hen, fordi jeg hverken rigtig kender Indbyggerantallet eller Telefonregulativet, men ellers er baade i Frankrig og Holland og overalt Betalingen for Distrikter, der ligge omkring en mindre By, betydelig højere end her hjemme. I Frankrig gælder f. Eks. for Byer under 25,000 Mennesker — og derunder vilde jo alle Sjællands Byer undtagen Kjøbenhavn komme — en Telefonbetaling af 108 Kr., og dyrere endnu er det for Restaurationer og Foreninger, og dette Abonnement gælder endda ikke uden for Byen; vil man uden for Byen, gælde de Forhold, jeg før tillod mig at nævne for Lyons Vedkommende. I Svejts har man efter min Mening noget af det mest rationelle, som ogsaa stemmer med, hvad jeg vilde kalde det rationelle i det ny Regulativ, og det er det, at man egentlig ikke har andet end det, man her kalder D-Telefon. Byerne ere jo mindre end Kjøbenhavn, saa man kan ikke uden videre sammenligne Forholdene, men der er en Betaling pr. Aar, som falder i Løbet af 3 Aar fra 72—29 Kr. og saa forøvrigt holder sig der, og saa betaler man godt $3\frac{1}{2}$ Øre, for hver Gang man ringer op. Det svarer ganske til, hvad vi have her hjemme, og det er efter

min Mening, skønt jeg ikke er enig med den ærede Ordfører, i Princippet det mest rationelle. Jeg tror derfor, vi have Ret i, hvad jeg begyndte med at sige, at hvis disse Talopgivelser ere rigtige — jeg tilføjer, at det ikke har været mig muligt at finde Talopgivelser, der være ugunstigere for Regulativet — ere vi, naar vi komme til at telefonere under de ny Forhold, bedre stillede end maaske alle Steder uden omkring os. Men jeg gaar saa over til de andre to Spørgsmaal, som jeg kommer til at behandle lidt i Flæng, det er Telefonvæsenet under de ny Forhold i Sammenligning med de gamle Forhold, og det Princip, som Regulativet er udarbejdet paa. Der vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger i Almindelighed om de Meddelelsesmidler, vi benytte, og vi benytte jo som bekendt Breve, Telegrammer og Telefoner. Til Grund for Brevpostporto'en ligger jo det gamle klare og simple, at for selve Ombæringen af et Brev fordrer Staten 4 Øre, men skal den transportere det paa et af sine Kommunikationsmidler, fordrer den andre 4 Øre, ganske uafhængig af, i hvilken Afstand dette Brev skal føres hen. Det er et fuldstændig rigtigt Princip, fordi det lige over for Materiellet og dets Betjening er ganske ligegyldigt, om der er et eller 1,000 Breve. Det samme Princip er ogsaa lagt til Grund for den internationale Korrespondance, idet man jo for 20 Øre kan sende et Brev over store Strækninger af Verden. For Telegrammer stiller det sig straks anderledes, og det ligger ganske simpelt deri, at jo længere man skal frem med et Telegram, desto dyrere bør det være, dels fordi man fortærer mere Elektricitet, dels fordi man ved Telegrafering paa store Afstande nødvendigvis maa ind paa en saa høj Betaling, at der deraf kan tages noget til Forrentning og Amortisation af Anlægskapitalen. Det er ganske naturligt, og den, der kun telegraferer paa smaa Afstande, f. Eks. en Kjøbenhavnner, der i Aarets Løb aldrig telegraferer længere end til Korsør, kommer faktisk til at betale et Ekstragebyr for det Gode, der er ved, at Samkvemmet over hele Landet kan fremmes ved gennemsnitlig lave Telegramtakster, et Ekstragebyr, som den, der ikke telegraferer, er helt fri for at betale. Lige saa unaturligt som det vilde være, om man for en fast aarlig Betaling kunde afsende saa mange Breve her i Landet, som man vilde, eller telegrafere saa ofte man vilde, lige saa unaturligt forekommer det mig at være, at man for en fast aarlig Betaling skal kunne telefo-